

การศึกษาการออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคแชโดว์
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พิจารณาให้สอดคล้องตามมีแก้ไขระเบียบวิธีวิจัย
The Study of English Word Stress Using the Shadowing Technique of Students
at Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

OR67062

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกด้วยเทคนิคแชโดว์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการฝึกออกเสียง เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในปีการศึกษา 2566 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 28 คน ผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นรายการคำจำนวน 30 คำ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการฝึกออกเสียงด้วยเทคนิคแชโดว์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า T-test (Paired-Samples T Test)

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีทักษะการออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกด้วยเทคนิคแชโดว์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกมีค่าเท่ากับ 11.99 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.83 และคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกมีค่าเท่ากับ 22.07 คิดเป็นร้อยละ 73.57

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการฝึกออกเสียงอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.58 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าประเด็น “การเรียนรู้เสียงในภาษาอังกฤษ ทำให้ฉันกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น” มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดเท่ากับ 4.86 รองลงมา คือประเด็น “ฉันเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองทุกครั้ง” มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.82 ส่วนประเด็น “ฉันรู้สึกสนุกสนานกับการฝึกออกเสียง” และ “ฉันรู้สึกภูมิใจที่สามารถฝึกออกเสียงได้ตามกำหนดเวลาทุกครั้ง” มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.78

จากผลงานวิจัยสรุปได้ว่าเทคนิคแชโดว์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษและนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการฝึกออกเสียงเน้นหนักด้วยเทคนิคแชโดว์เป็นอย่างมาก ผลของงานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางให้ผู้สอนนำเทคนิคนี้ไปต่อยอดพัฒนาการเรียนภาษาในแง่มุมอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องการออกเสียงเน้นหนัก อาทิ จังหวะ การเชื่อมเสียง ทำนองเสียง และสามารถนำไปใช้สร้างบรรยากาศในการเรียน กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อเรียนรู้ภาษาใหม่

คำสำคัญ: การออกเสียง เสียงเน้นหนัก เทคนิคแชโดว์

Abstract

This study was a quasi experimental research whose objectives were to compare learners' pronunciation in word stress through the shadowing technique in pretest and posttest and to study their satisfactions towards learning by the technique. Selected by purposive sampling, the sample consisted of 28 current undergraduate students enrolled in fundamental English during the first semester of academic year 2023 at Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. The research instruments were an English word stress pronunciation test consisting of 30 words and a questionnaire of satisfaction towards learning by the shadowing technique. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and T-test (Paired-Samples T Test).

The research findings revealed a statistically significant difference in word stress pronunciation among students both before and after training using shadowing techniques, at a significance level of 0.05. Prior to training, the mean score was 11.99, equivalent to 40.83% proficiency. Post-training, the average score increased to 22.07, reflecting a proficiency of 73.57%.

The student satisfaction towards learning word stress through the shadowing technique was found at a highest level ($\bar{X} = 4.58$), while that “Engaging in the learning of English sounds makes me more confident in using the English language” was at the highest level ($\bar{X} = 4.86$). Following closely was the statement “I actively participate in activities independently” with an average score of 4.82. In addition, the items “I find enjoyment in practicing pronunciation” and “I feel a sense of pride in being able to practice pronunciation regularly” share the same average score of 4.78.

The research findings concluded that the shadowing technique was an effective tool for developing English language pronunciation skills, and students expressed highest satisfactions with pronunciation training through the shadowing technique. The results of this study could be a guide for instructors to extend the application of the technique to further enhance language learning in various aspects beyond the word stress, such as rhythm, linking sound, and intonation. Moreover, this technique could create a delighted learning environment, stimulate motivation, and facilitate the learning of a new language.

Keywords: Pronunciation, Stress, Shadowing Technique

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการสื่อสารในยุคปัจจุบัน อันเนื่องมาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และเป็นภาษาที่สองของประชากรจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นภาษาราชการของหลาย ๆ ประเทศ ดังนั้นการที่จะสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ผู้พูดจำเป็นต้องออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักของเจ้าของภาษา เพื่อให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปด้วยความเข้าใจและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังที่นั่นทนต์ บุตรปาละ (2563 : 1) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษากลางของโลกและมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูด เป็นทักษะที่จำเป็นที่สุดเนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ในภาษาอย่างชัดเจน เป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึก เพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

อย่างไรก็ตามในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยยังมีประสิทธิภาพไม่ดีขึ้น ปัญหาที่พบได้อย่างหนึ่งคือ ผู้เรียนขาดทักษะการออกเสียงที่ถูกต้อง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการเน้นเสียงหนักเบาต่างจากภาษาไทย ปิ่นจิตา วิสเพ็ญ (2552) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็น Stress-timed language คือ จะออกเสียงเน้นหนักเฉพาะพยางค์ในคำ (Word stress) ส่วนพยางค์ที่ไม่เน้นเสียงหนักจะมีการลดเสียงสระและพดรวัดเหมือนพุดอยู่ในลำคอ ส่วนภาษาไทยจัดว่าเป็น Syllable-timed language คือ เป็นภาษาที่ออกเสียงเน้นหนักเท่ากันทุกพยางค์ในคำ ทำให้คนไทยส่วนใหญ่ใช้หลักการเดียวกันในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งยังไม่ค่อยถูกต้องนัก กล่าวคือภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการลงเสียงหนักเบาที่คำ แต่ภาษาไทยจะเน้นทุกคำ แตกต่างกันที่วรรณยุกต์เท่านั้น จึงเป็นเรื่องยากสำหรับคนไทยในการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการออกเสียงเน้นหนัก ซึ่งมีความสำคัญมากเพราะบางคำถ้าเราลงเสียงหนักผิดที่ จะกลายเป็นอีกความหมายหนึ่งเลย (อัมพร พิมพ์สาร, 2562, อ้างถึงใน สุภาภา คิมอิง และคณะ, 2565, น.88) เช่น คำว่า “record” ถ้าเป็นคำนาม แปลว่า ข้อความที่บันทึกไว้จะต้องลงเสียงเน้นหนักที่พยางค์แรก /'reko:d/ แต่ถ้าเป็นกริยาแปลว่า จดบันทึก ต้องลงเสียงเน้นหนักที่พยางค์ที่สอง /re'ko:d/ นอกจากนี้ Onnicha Geeratayaporn (2010) ศึกษาเรื่อง Word Stress Problems: A Case Study of Thai Undergraduate Students at Sripatum University majoring in English Business Communication ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สาเหตุหนึ่งของปัญหา คือ การลงเสียงเน้นหนักในคำไม่ถูกต้อง เนื่องจากระบบการลงเสียงเน้นหนักของภาษาไทย และภาษาอังกฤษมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาข้างต้นทำให้เห็นถึงปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งงานวิจัยจำนวนมากกล่าวถึงการแก้ไขปัญหานี้ หนึ่งในวิธีการฝึกที่เชื่อว่ามีประสิทธิภาพ ได้แก่ วิธีการฝึกแซโดอิงหรือการฝึกฟังและพูดตาม เป็นพื้นฐานของการฝึกอ่าน โดยฝึกพูดเสียงที่ได้ยินซ้ำในทันทีเพื่อให้ในสมองยังคงจดจำเสียงได้อยู่ ดังเช่นงานวิจัยของจิรัชยาและคณะ(2559) ศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคแซโดอิง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยุพกา พุกขิมา (2558) พบว่าหลังฝึกแซโดอิงเพื่อเน้นการออกเสียงสูงต่ำในคำ ผู้เรียนชาวไทยสามารถออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงกล่าวได้ว่า การฝึกแซโดอิงมีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาแก้ไขการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น Toda (2011) อ้างใน ธนพร ศรีวุฒิพงศ์ (2559) พบว่าแซโดอิงเป็นเทคนิคที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางและเป็นเทคนิคที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านการออกเสียง และมีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาทักษะการพูด นอกจากนี้ ทศนีย์(2554) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการฝึกแซโดอิงเพื่อการปรับปรุงการออกเสียงคำยืมในภาษาญี่ปุ่น พบว่าเทคนิคนี้สามารถแก้ไขการออกเสียงคำยืมของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยได้ในระดับหนึ่ง

อีกทั้งเจ้าของภาษาก็เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการฝึกออกเสียงด้วยวิธีการเลียนแบบ บุญเลิศ วงศ์พรม (2559) ได้กล่าวถึง คริสโตเฟอร์ โรห์ ซึ่งเป็นครูสอนภาษาอังกฤษและพิธีกรดำเนินรายการคริสเตลิเวอร์ ที่ได้ให้ข้อคิดว่า “การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเลียนแบบ (imitation) โดยการสังเกตจากการออกเสียง จากนั้นจึงเลียนแบบการออกเสียงให้เหมือนเจ้าของภาษาให้มากที่สุด ” ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้เทคนิคแซโดอิงกับการออกเสียงเน้นหนัก (stress) ในคำภาษาอังกฤษกับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน พร้อมทั้งสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เทคนิคนี้ในการฝึกออกเสียง

ผู้วิจัยคาดว่าจะมีผลแตกต่างจากงานวิจัยที่ผ่านมาหรือไม่ อย่างไร ซึ่งเป็นสาเหตุที่ต้องมีการวิจัยที่คล้ายกันอีก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกด้วยเทคนิคแซโดอิง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการฝึกออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคแซโดอิง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย
งานวิจัยกึ่งทดลอง
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 2.1 ประชากร
นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา **ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2566**
  - 2.2 กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหมวดศึกษาทั่วไป ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 **จำนวนทั้งสิ้น 28 คน** โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) **จำนวนเท่าใดหรือ** เจาะจงอย่างไร ให้เหตุผล
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล **ได้จำนวนมาอย่างไร สามารถนำไปเคลมกับนักศึกษาป.ตรีทั้งหมดได้หรือไม่**
  - 3.1 แบบทดสอบความถูกต้องในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นรายการคำภาษาอังกฤษจำนวน 30 คำ โดยแบ่งเป็น คำจำนวน 2 พยางค์ 10 คำ 3 พยางค์ 10 คำ และ 4 พยางค์ 10 คำ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 2 ท่าน และอาจารย์เจ้าของภาษา 1 ท่าน วิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยพิจารณาความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) และได้มีการปรับแก้ตามคำแนะนำเพื่อให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์ที่สุดก่อนนำไปทดลองใช้ โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.98
  - 3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการฝึกการออกเสียงเน้นหนักโดยใช้เทคนิคแซโดอิง เป็นแบบมาตราประเมินค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 20 ข้อ โดยมีตัวเลือกอยู่ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ความหมาย
5	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	ระดับความพึงพอใจมาก
3	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	ระดับความพึงพอใจน้อย
1	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

 จากข้อความที่สอบถามความพึงพอใจ คิดเป็นคะแนนตามเกณฑ์เฉลี่ยรายชื่อ ดังนี้
    - เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 แปลความว่า มากที่สุด
    - เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 แปลความว่า มาก
    - เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 แปลความว่า ปานกลาง
    - เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 แปลความว่า น้อย
    - เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 0.50 - 1.49 แปลความว่า น้อยที่สุด
 แบบทดสอบนี้ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบความพึงพอใจต่อการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของ ก๊กอ พิสุทธิ และกัลยรัตน์ ขาววันดี (2561) และหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.97 เพื่อนำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
  - 4.1 นัดนักศึกษาเพื่ออธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย และกฎเกณฑ์การเข้าร่วมเก็บข้อมูล **คัดเลือกคำถามอย่างไร**
  - 4.2 จัดทดสอบ Pre-Test แก่นักศึกษาจำนวน 28 คน ด้วยการบันทึกเสียงการอ่านออกเสียงเน้นหนักคำภาษาอังกฤษ **จำนวน 30 คำ** เพื่อนำมาตรวจให้คะแนน คำที่ออกเสียงเน้นหนักในตำแหน่งที่ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน คำที่ออกเสียงเน้นหนักในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน **ฝึกอย่างไร ควรชี้แจงด้วย** ควรเป็นในระดับเดียวกันกับ pre-test
  - 4.3 ฝึกนักศึกษาออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่จัดอยู่ในมาตรฐาน **CEFR ระดับ B1** โดยใช้สื่อที่เป็นเสียงจากเจ้าของภาษาจำนวน 120 คำ เป็นระยะเวลา 5 วันติดต่อกัน โดยกำหนดเวลาฝึกในช่วง 16.00-16.40 น.
  - 4.4 หลังจากการฝึกเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำการทดสอบ Post-Test ด้วยการบันทึกเสียงอ่านจำนวน 30 คำ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน โดยคัดเลือกมาจาก 120 คำที่ใช้ในการฝึก จากนั้นตรวจให้คะแนน คำที่ออกเสียงเน้นหนักในตำแหน่งที่ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน คำที่ออกเสียงเน้นหนักในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน สุดท้ายให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการฝึกออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคแซโดอิง **จำนวน 20 ข้อ** **ควรเป็นระบบเดียวกันกับ pre-test** **ซึ่งใช้คำพูดเดียวกัน**

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมข้อมูลเสร็จสิ้น ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษ และคะแนนความพึงพอใจต่อการฝึกออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคแซโดอิง มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติและแปลผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า T-test

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยเป็นดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนการออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษก่อนฝึกและหลังฝึกด้วยเทคนิคแซโดอิง

คนที่	คะแนนก่อนฝึก (30 คะแนน)	คะแนนหลังฝึก (30 คะแนน)
1	11	14
2	22	29
3	12	25
4	11	19
5	18	21
6	19	25
7	16	16
8	8	15
9	7	17
10	14	25
11	3	13
12	15	26
13	9	16
14	8	17
15	18	25
16	14	28
17	12	21
18	7	19
19	6	21
20	13	23
21	19	29
22	11	20
23	19	30
24	6	23
25	5	19
26	12	26
27	15	29
28	13	27
รวม	343	618
$\bar{X}$	11.99	22.07
S.D.	4.93	5.06
ร้อยละ	40.83	73.57
t	3.45	

จากตารางที่ 1 คะแนนการออกเสียงคำเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกด้วยเทคนิคแซโดอิง ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบว่านักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึก 11.99 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.93 และคะแนนเฉลี่ยหลังฝึก 22.07 คิดเป็นร้อยละ 73.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.06 และมีค่า t-test

(Paired-Samples T Test) เท่ากับ 3.45 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการออกเสียงเน้นหนักก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจที่มีต่อการฝึกออกเสียงเน้นหนักคำภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคแซโดอิง

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ฉันรู้สึกสนุกสนานกับการฝึกออกเสียง	4.78	0.48	มากที่สุด
2	ฉันคิดว่าความรู้ที่ได้จากการฝึกออกเสียงด้วยเทคนิคแซโดอิงมีประโยชน์ต่อฉันมาก	4.62	0.36	มากที่สุด
3	ในขณะที่ฝึกออกเสียง ฉันคิดว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว	4.51	0.45	มากที่สุด
4	ทุกครั้งที่เราเริ่มฝึกออกเสียง ฉันรู้สึกเป็นการเรียนรู้ที่ท้าทาย	4.58	0.50	มากที่สุด
5	ฉันเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองทุกครั้ง	4.82	0.42	มากที่สุด
6	ฉันรู้สึกภูมิใจที่สามารถฝึกออกเสียงได้ตามกำหนดเวลาทุกครั้ง	4.78	0.53	มากที่สุด
7	การเรียนรู้เสียงในภาษาอังกฤษ ทำให้ฉันกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.86	0.44	มากที่สุด
8	การฝึกออกเสียงในช่วงเวลาสั้นๆ ทำให้ฉันเรียนรู้ได้สะดวก	4.34	0.60	มาก
9	ความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.56	0.53	มากที่สุด
10	การฝึกออกเสียงด้วยเทคนิคแซโดอิงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง	4.63	0.46	มากที่สุด
11	ฉันคิดว่าการออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ทำความเข้าใจได้ง่าย	4.44	0.42	มาก
12	ฉันชอบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	4.28	0.40	มาก
13	เทคนิคแซโดอิงมีประโยชน์เพราะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.56	0.48	มากที่สุด
14	ฉันคิดว่าแซโดอิงไม่น่าเบื่อ	4.33	0.52	มาก
15	ฉันสามารถออกเสียงเน้นหนักได้ตามเวลาที่กำหนด	4.46	0.39	มาก
16	การฝึกผ่านเทคนิคแซโดอิงไม่ซับซ้อน	4.50	0.46	มากที่สุด
17	ทุกครั้งที่มีการนำเสนองานหรือออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ฉันมั่นใจในคำตอบที่ตอบครูมากขึ้น	4.72	0.45	มากที่สุด
18	ฉันตื่นเต้นเมื่อครูให้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน	4.66	0.58	มากที่สุด
19	หลังฝึกออกเสียงด้วยเทคนิคแซโดอิงแล้ว ฉันรู้สึกภูมิใจมากที่ฉันเข้าใจเรื่องเสียงเน้นหนักในภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.68	0.44	มากที่สุด
20	เพื่อนๆ ให้ความสำคัญในช่วงการฝึกออกเสียงเน้นหนัก	4.50	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.58	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการฝึกออกเสียงเน้นหนักภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคแซโดอิง อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.47 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าประเด็น “การเรียนรู้เสียงในภาษาอังกฤษ ทำให้ฉันกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น” มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุด เท่ากับ 4.86 รองลงมา คือประเด็น “ฉันเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองทุกครั้ง” มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.82 ส่วนประเด็น “ฉันรู้สึกสนุกสนานกับการฝึกออกเสียง” และ “ฉันรู้สึกภูมิใจที่สามารถฝึกออกเสียงได้ตามกำหนดเวลาทุกครั้ง” มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากันคือ 4.78

อภิปรายผล

คะแนนการออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกด้วยเทคนิคแซโดอิง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึก 11.99 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.83 และคะแนนเฉลี่ยหลังฝึก 22.07 คิดเป็นร้อยละ 73.57 สอดคล้องกับจิรัชยา จั่วสีดาและคณะ (2559) ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแซโดอิง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคแซโดอิงมีความสามารถในการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ Yavari, F., & Shafiee, S. (2019). ศึกษาผลของ

การใช้เทคนิคแซโดอิงต่อความคล่องในการพูดของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และสรุปได้ว่าเทคนิคแซโดอิงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งในงานวิจัยของ Utami, Henny & Morganna, Ruly. (2022). ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้เทคนิคแซโดอิง พบว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาภาษาได้หลากหลายแง่มุมในภาษาอังกฤษ กล่าวคือ หน่วยเสียง หน่วยเสียงย่อย การเน้นเสียงหนัก จังหวะ การเชื่อมเสียง ทำนองเสียง ด้วยการใช้เทคนิคนี้

นอกจากนี้เทคนิคแซโดอิงยังถูกนำไปใช้ในการพัฒนาการออกเสียงภาษาอื่น ดังเช่นงานวิจัยของธนพร ศรีวุฒิพงศ์ (2559) ศึกษาประสิทธิภาพการฝึกแซโดอิงเพื่อพัฒนาการออกเสียงสูงต่ำของคำยืมภาษาญี่ปุ่นในภาษาไทย พบว่าการฝึกแซโดอิงสามารถพัฒนาการออกเสียงคำยืมภาษาญี่ปุ่นในผู้เรียนชั้นต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับหนึ่ง โดยอัตราความถูกต้องจะดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดหลังผ่านการฝึกไป 3 ครั้งเมื่อเทียบกับก่อนการฝึก

สำหรับประเด็นความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีความพึงพอใจต่อการฝึกออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคแซโดอิงอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.47 โดยนักศึกษามีความเห็นว่ตนเองมีความกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง รู้สึกสนุกสนานกับการฝึกออกเสียง และภูมิใจที่ตนเองสามารถฝึกได้ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัชยา จิวส์ดาและคณะ (2559) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแซโดอิง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลที่ได้คือผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคแซโดอิงอยู่ในระดับมาก

การศึกษานี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rosyidi, Ahmad & Paris, Atika & Masyudi, Masyudi. (2022). ที่ศึกษาการรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคแซโดอิง โดยศึกษาทั้งหมด 5 ประเด็น ได้แก่ ความน่าสนใจของเทคนิคการสอน (the interesting of the method) แรงจูงใจ (the motivation) ความเข้าใจของผู้เรียน (the students understanding) การจัดการเวลา (the time management) ผลลัพธ์การเรียนรู้ (the learning outcomes) พบว่าทุกประเด็นมีคะแนนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นแรงจูงใจ ผู้เรียนเห็นว่าเทคนิคแซโดอิงทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการฝึกพูดอย่างมากที่สุดในระดับร้อยละ 100

นอกจากนี้ ในขณะที่เก็บข้อมูลผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าบรรยากาศในการฝึกออกเสียงด้วยเทคนิคแซโดอิงเป็นไปด้วยความสนุกสนาน มีรอยยิ้มและเสียงหัวเราะเมื่อได้ฝึกด้วยตนเองและเมื่อได้ฟังเพื่อนๆ ออกเสียง อีกทั้งผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าเรียนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุก ๆ ขั้นตอน ท้ายที่สุดผู้เรียนสามารถเปล่งเสียงคำภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจ แสดงให้เห็นว่าการฝึกออกเสียงด้วยเทคนิคแซโดอิงเป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างแรงจูงใจเพื่อการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี

ควรอภิปรายเพิ่มในประเด็นที่แตกต่างและเป็นประโยชน์ต่อประชากรกลุ่มนี้โดยเฉพาะ เพื่อให้เป็นงานวิจัยที่สำรวจทำและเกิดประโยชน์

สรุปผลการวิจัย

คะแนนการออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกด้วยเทคนิคแซโดอิง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึก 11.99 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.93 และคะแนนเฉลี่ยหลังฝึก 22.07 คิดเป็นร้อยละ 73.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.06 และมีค่า t-test (Paired-Samples T Test) เท่ากับ 3.45 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการออกเสียงเน้นหนักก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการฝึกออกเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคแซโดอิงอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.47

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนเป็นเรื่องสำคัญ เพราะจะทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา แซโดอิงเป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถสร้างสิ่งเหล่านี้ได้
2. สามารถนำเทคนิคแซโดอิงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน หรือในเด็กเล็ก เพื่อให้ผู้เริ่มต้นเรียนรู้ภาษาได้ฝึกเลียนแบบจากต้นแบบที่ถูกต้อง ในบรรยากาศที่สนุกสนานและเอื้อต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่
3. การให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการออกเสียงเน้นหนักของคำภาษาอังกฤษก่อนที่จะมีการฝึกพูดด้วยเทคนิคแซโดอิง จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ความรู้ไปใช้กับคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเก็บข้อมูลวิจัยในรูปแบบของข้อมูลทางภาษาที่หลากหลายมากขึ้น เช่น ระดับประโยค บทความ บทสนทนา เพื่อให้ครอบคลุมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
2. ควรมีการส่งเสริมงานวิจัยเรื่องเทคนิคแชโดว์กับการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเนื่องจากยังไม่แพร่หลายมากนัก ดังที่ Foote, J., & Mc Donough, K. (2017) กล่าวไว้ว่าถึงแม้ประสิทธิภาพของเทคนิคแชโดว์อยู่ในระดับสูง แต่การศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคนี้ยังมีไม่มากพอ และควรมีการศึกษาวิจัยในแง่มุมอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วย เช่น การออกเสียงสระ พยัญชนะ และการใช้ทำนองเสียง

เอกสารอ้างอิง

- ก๊กอ พิสุทธิ และกัลยรัตน์ ขาวันดี (2561). การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา. คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิรัชยา จั้วสีดา ไพสิฐ บริบูรณ์ วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้เทคนิคแชโดว์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. ปีที่ 8 (ฉบับที่ 21). 143-152.
- ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ. (2554). ประสิทธิภาพของการฝึกแชโดว์เพื่อปรับปรุงการออกเสียงคำยืมในภาษาญี่ปุ่น. วารสารญี่ปุ่นศึกษา. ปีที่ 27 (ฉบับที่ 2). 67-79
- ธนพร ศรีวิฑูพงศ์. (2559). การศึกษาประสิทธิภาพการฝึกแชโดว์เพื่อพัฒนาการออกเสียงสูงต่ำของคำยืมภาษาญี่ปุ่นในภาษาไทย. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา ภาควิชาภาษาไทยและภาษาวัฒนธรรมตะวันออก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทนิตย์ บุตรปาละ. (2563). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลยโดยใช้สถานการณ์จำลอง. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปีที่ 14 (ฉบับที่ 1), 97-108.
- บุญเลิศ วงศ์พรม. (2559). ภาษาอังกฤษเด็กไทยไม่ก้าวหน้าปัญหาอยู่ที่ใคร?. กระทรวงศึกษาธิการ. <<https://www.moe.go.th/moe/th/news/>> (สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2566).
- ปณิตตา วิสเพ็ญ. (2552). การออกเสียงภาษาอังกฤษ (Pronunciation). โรงเรียนเป็นชุมชนเรียนรู้. <<https://www.gotoknow.org/posts/305578>> (สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2566).
- ยุพกา พุกขิมา. (2558). ประสิทธิภาพของการฝึกแชโดว์ต่อการเรียนรู้เสียงสูงต่ำภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย. วารสารญี่ปุ่นศึกษา. ปีที่ 32 (ฉบับที่ 1). 71-90.
- ลฎาภา คิมอิง และคณะ. (2565). การสอนหลักการออกเสียงเน้นหนักในคำเพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงคำภาษาอังกฤษของ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา. ปีที่ 10 (ฉบับที่ 1). 86-114.
- Foote, J., & Mc Donough, K. (2017). Using Shadowing with Mobile Technology to Improve L2 Pronunciation. *Journal of Second Language Pronunciation*. 3(1), 33–56.
- Onnicha Geeratatayaporn. (2010). Word stress problems: A case study of Thai undergraduate students at Sripatum University majoring in English Business Communication. Master's Degree of Arts, Kasetsart University.

Rosyidi, Ahmad & Paris, Atika & Masyudi, Masyudi. (2022). Student's Perceptions on Using Shadowing Technique in Learning Speaking. **International Journal of Social Science Research and Review**. 5. 129-134.

Utami, Henry & Morganna, Ruly. (2022). Improving Students' English Pronunciation Competence by Using Shadowing Technique. **ENGLISH FRANCA : Academic Journal of English Language and Education**. 6.(1) 127-150.

Yavari, F., & Shafiee, S. (2019). Effects of Shadowing and Tracking on Intermediate EFL Learners' Oral Fluency. **International Journal of Instruction**. 12(1), 869-884.